

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6076/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славен Бачић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бисерка Крпић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1533/20 од 02.09.2020. године, у седници одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1533/20 од 02.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1533/20 од 02.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П 798/2017 од 22.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде материјалне штете за изгубљену зараду услед умањене способности за рад солидарно плате 20.000,00 динара месечно почев од 18.08.2012. године до дана пресуђења и то петог у месецу за текући месец, тако да збирни износ тако доспелих рата плате једнократно, са законском затезном каматом обрачунатом на сваки појединачни месечни износ од дана доспећа сваког појединачног месечног износа до дана исплате и да почев од дана пресуђења па убудуће на име новчане ренте услед умањене способности за рад солидарно плаћају 20.000,00 динара месечно, до петог у месецу за текући месец, са законском затезном каматом у односу на сваки појединачан месечни износ ренте почев од шестог у месецу до дана исплате, све под претњом принудног извршења, као и да се тужени обавезу да тужиоцу солидарно накнаде трошкове поступка, са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова поступка плати 128.387,87 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1533/20 од 02.09.2020. године, жалба је делимично усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је туженима досуђени износ трошкова

снижен са износа од 128.387,87 динара на износ од 125.387,87 динара, а потврђена је у преосталом непреиначеном делу и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне премене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су дали одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр 72/11, 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му накнаде материјалну штету због изгубљене зараде, налазећи да тужилац током поступка није пружио доказе којима би доказао чињеничне наводе тужбе и битне чињенице од којих зависи остваривање права на накнаду изгубљене зараде у траженом периоду. Такође, правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован и захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде материјалне штете, ренте плаћају 20.000,00 динара, почев од дана пресуђења па убудуће, јер су утврдили да је као последица задобијених повреда код тужиоца дошло до умањења радне способности у лакој степену, при чему тужилац послове које је раније обављао у пољопривреди и данас обавља на исти начин и способан је да их обавља уз смањење радног учинка од 13%. Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на постојање одговорности тужених за насталу штету и примену правила о терету доказивања, заправо се оспорава утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или интереса ради равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 21.08.2017. године, а вредност предмета спора је 1.780.000,00 динара.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић